

[Дом](#)

[Изтегляния](#)

[Търсене](#)

[Индекс на сайта](#)

[Карта на сайта](#)

[Свържете се с нас](#)

[Начало](#) • [Кришна Яджур Веда Упанишади](#) • [Катха Упанишада](#)

Катха Упанишад

Катха Упанишад

, превод от Видявачаспати В. Паноли

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно (като осветли природата на знанието).

Нека Той ни подкрепи и двамата (като осигури плодовете на знанието).

Нека постигнем силата (на знанието) заедно.

Нека това, което научаваме, ни просветли.

Нека не се мразим един друг.

Ом! Мир! Мир! Мир!

1-I-1. От желание, така се разказва историята, синът на Ваджасрава раздал цялото си богатство. Той имал син на име Начикетас.

1-I-2. Въпреки че бил млад, вярата го обзела, когато му донесли подаръци; той

си помислил:

1-I-3. Вода е била пина (за последен път от тези крави), трева е била изядена (за последен път); те са дали цялото си мляко и са лишени (от силата на) органите. Онези светове са наистина безрадостни, където отива онзи, който ги предлага.

1-I-4. Тогава той казал на родителя си: „Татко, на кого ще ме дадеш?“ Втори и трети път (той го каза). На него той (бащата) каза: „На смърт те предавам.“

1-I-5. От мнозина отивам първият; от мнозина отивам средният. Каква цел на Яма може да има, която (баща ми) ще бъде изпълнена днес чрез мен?

1-I-6. Помислете как са се държали вашите предци; вижте как се държат другите сега. Като царицата човек се разлага и като царицата се ражда отново.

1-I-7. Като Вайшванара (огън), гост-брахмана влиза в домовете. Мъжете предлагат това, за да го умилостивят. О, Вайвасвата (Яма): донесете вода (за него).

1-I-8. Надежда, очакване, общуване с последиците (от тези две), приятен разговор, жертвоприношение, актове на благочестива щедрост, синове и добитък - всичко това е унищожено в случая на човека с малък интелект, в чийто дом живее брахмана без храна.

1-I-9. О, Брахмана, тъй като ти, почитаем гост, си живял в дома ми три нощи без храна, нека те поздравя. О, Брахмана, мир да бъде с мен. Затова поискай три дарове в замяна.

1-I-10. О, Смърт, нека Гаутама (баща ми) се освободи от тревогата, нека се успокои и освободи от гняв (към мен) и нека ме разпознае и говори с мен, когато бъде освободен от теб. От трите дарове, това е първият, който избирам.

1-I-11. Удалаки, синът на Аруна, ще те разпознае както преди и с мое позволение ще спи спокойно през нощите, а като те види освободен от челюстите на Смъртта, ще се освободи от гняв.

1-I-12. Няма страх на небето; нито ти си там; нито има страх от старост. Преодолявайки глада и жаждата и издигайки се над скръбта, човекът се радва на небето.

1-I-13. О, Смърт, ти знаеш Огъня, който води към небето. Научи мен, който съм надарен с вяра, за този (Огън), чрез който онези, които живеят на небето, постигат безсмъртие. Това избирам за моя втора благодат.

1-I-14. Ще те науча добре; слушай ме и разбери, о, Начикетас, познавам Огъня, който води към небето. Познай този Огън, който е средство за постигане на небето и който е опора (на вселената) и се намира в кухината.

1-I-15. Смъртта му разказа за Огъня, източника на световите, вида тухли (за издигане на жертвения олтар), колко и как (да се запали огънят) и той (Начикетас) също го повтори, както му беше казано. Тогава Смъртта, възхитена от това, каза отново:

1-I-16. Възвишеният, бидейки доволен, му каза: „Давам ти отново още една благодат сега. По самото ти име ще бъде познат този огън; и приеми тази огърлица от многообразни форми“.

1-I-17. Който запали огъня Начикетас три пъти и се съедини с трите и извърши тройната карма, преодолява раждането и смъртта. Познавайки всезнаещия, роден от Брахма, светъл и възхитителен, и осъзнавайки го, той постига превъзхождащ мир.

1-I-18. Този, който, познавайки трите (формата на тухлата и т.н.), трупа огъня Начикета с това знание, отхвърля веригите на смъртта още преди (тялото да падне) и издигайки се над скръбта, се радва в рая.

1-I-19. Това е огънят, о, Начикетас, който води към рая и който ти си избрал за втора благодат. За този огън хората ще говорят като за твоя. О, Начикетас, избери третата благодат.

1-I-20. Това съмнение относно това какво се случва с човек след смъртта - някои казват, че е такъв, а други казват, че не е - ще узная, като бъда научен от

теб. От благодарите това е третата благодар.

1-I-21. Дори от боговете това съмнение е било обсъждано в миналото. Тази тема, бидейки фина, не е лесна за разбиране. Поискай друга благодар, о, Начикетас. Не ме притискай; откажи се от тази (благодар) за мен.

1-I-22. (Начикетас каза:) Тъй като дори боговете са се съмнявали в това отношение и (тъй като) ти казваш, о, Смърт, че това не е лесно за разбиране, никой друг учител като теб не може да научи за това, нито пък има друга благодар, равна на тази.

1-I-23. Поискай синове и внуци, които ще живеят сто години. Поискай стада говеда, слонове, злато и коне, както и огромна земя и ти сам живееш толкова есени, колкото пожелаеш.

1-I-24. Ако смяташ, че някоя друга благодар е равна на тази, поискай богатство и дълголетие. Бъди владетел на огромна страна, о, Начикетас; аз ще те накарам да се насладиш на всичките си копнежи.

1-I-25. Каквито и желани, но трудни за спечелване неща да има в човешкия свят, моли се за всички тези желани неща според твоята воля. Ето тези девойки с колесници и лютни, каквито мъжете никога не могат да имат. Чрез тях, дадени от мен, получи услугите си, о, Начикетас, не питай за смъртта.

1-I-26. Тези, о, Смърт, са ефимерни и са склонни да изтощават силата на всички сетива на човека. Дори целият живот е наистина кратък. Само твои да бъдат колесниците; само твои да бъдат танцът и музиката.

1-I-27. Човек не може да се задоволи с богатство. Ако имаме нужда от богатство, ще го получим, ако само те видим. Ще живеем дотогава, докато ти царуваш. Но благодарта, която трябва да поискам (от мен), е само това.

1-I-28. След като е постигнал контакт с нетленното и безсмъртното, който разлагащ се смъртен, обитаващ земята отдолу, който познава висшата цел, ще се радва на дълъг живот, след като осъзнае (преходността на) красотата (Вариан) и забавлението (рати) и радостта (прамода) от тях.

1-I-29. О, Смърт, разкажи ни за онова от великото Отвъдно, за което човек се съмнява. Начикетас не се моли за никаква друга благодат освен тази, която прониква в скритата тайна.

1-II-1. Различно е (това, което е) за предпочитане; и различно е наистина приятното. Тези две, служейки на различни цели, сляп човече. Доброто се дължи на онзи, който от тези две избере за предпочитаното. Който избере приятното, отпада от целта.

1-II-2. За предпочитаното и приятното се приближават до човека. Интелигентният изследва и двете и ги разделя. Да, интелигентният предпочита за предпочитаното пред приятното, (докато) невежият избира приятното заради йога (постигане на това, което вече не е притежавано) и кшема (запазване на това, което вече е притежавано).

1-II-3. Ти си се отказал, о, Начикетас, от всички обекти на желание, скъпи и с похотлива природа, размишлявайки върху тяхната безполезнаост. Ти не си приел пътя на богатството, по който загиват много смъртни.

1-II-4. Това, което е известно като невежество, и това, което е известно като знание, са силно противоположни (едно на друго) и водят по различни пътища. Считам Начикетас за стремящ се към знание, защото желанията, колкото и многобройни да са, не са те откъснали.

1-II-5. Живеейки сред невежеството и смятайки се за интелигентни и просветлени, невежите се клатушкат по криви пътеки, като слепи, водени от слепи.

1-II-6. Начинът за постигане на другия свят не се разкрива на неразбирация, който, заблуден от богатството, е станал небрежен. Този, който мисли: „Само този свят е и никой друг“, идва в моето робство отново и отново.

1-II-7. За Аза мнозина дори не са в състояние да чуят; Него мнозина, макар и да чуват, не разбират. Чудесен е тълкувателят на Аза и постигащият, умел. Познаващият (на Аза), обучен от способен наставник, е чуден.

1-II-8. Това (Аз), ако е преподавано от по-нисш човек, не е лесно за разбиране, защото се мисли по различен начин. Освен ако не е преподавано от друг (който е възприемащ не-различието), няма начин (да се разбере), защото не е спорно и е по-fino от финес.

1-II-9. Това (знание за Аза), постигнато от теб, не може да бъде придобито чрез аргументация. О, най-скъпи, това учение, само ако е преподавано от някой учител (различен от логик), води до правилно знание. О, ти си вкоренен в истината. Нека питащият бъде винаги като теб, о, Начикетас.

1-II-10. Знам, че съкровището е непостоянно, защото това, което е постоянно, не може да бъде достигнато чрез неща, които не са постоянни. Следователно, огньят Начикета е бил запален от мен с непостоянни неща и аз съм постигнал вечното.

1-II-11. Изпълнението на всички желания, подкрепата на вселената, безкрайните плодове на жертвоприношението, другият бряг на безстрашието, обширният път, който е достоен за похвала и велик, както и (твоего собствено възвишено) състояние - виждайки всичко това, ти, интелигентен какъвто си, смело ги отхвърли (от тях).

1-II-12. Интелигентният, познавайки чрез концентрация на ума Аза, който е труден за възприемане, обитаващ в най-съкровената ниша, разположен в интелигентност, седнал сред страдание и древен, изоставя радостта и скръбта.

1-II-13. След като чу това и го схвана добре, смъртният, отделяйки добродетелното същество (от тялото и т.н.) и постигайки този фин Аз, се радва, че е получил това, което причинява радост. Обиталището (на Брахман), мисля, е широко отворено за Начикетас.

1-II-14. Кажете ми за това, което виждаш като различно от добродетелта, различно от порока, различно от следствието и причината, различно от миналото и бъдещето.

1-II-15. Целта, която всички Веди излагат, която всички аскетизми декларират, и желаещите, които прибегват до Брахмачаря, тази цел, ти казвам накратко: Тя е тази - Ом.

1-II-16. Тази сричка (Ом) наистина е (нисшият) Брахман; тази сричка наистина е висшият Брахман; който познава тази сричка, наистина постига каквото желае.

1-II-17. Тази опора е най-добрата; тази опора е върховната. Познавайки тази опора, човек се възвеличава в света на Брахман.

1-II-18. Интелигентният Аз не се ражда, нито умира. Не е дошъл отникъде, нито нещо е дошло от Него. Той е нероден, вечен, безкраен и древен и не е убит, дори когато тялото е убито.

1-II-19. Ако убиецът мисли, че Го убива, и ако убитият мисли за Него като за убит, и двамата не знаят, защото То не убива, нито е убито.

1-II-20. Азът, който е по-фин от финото и по-велик от великото, се намира в сърцето на всяко създание. Този, който е свободен от желание, вижда славата на Аза чрез спокойствието на ума и сетивата и се освобождава от скръбта.

1-II-21. Докато седи, То отива далеч, докато лежи, То отива навсякъде. Кой друг освен мен може да познае това Божество, което е радостно и безрадостно.

1-II-22. Интелигентният, който е познал, че Азът е безтелесен във (всички) тела, че е здраво седнал в неща, които са нетрайни, и че е велик и всепроникващ, не скърби.

1-II-23. Азът не може да бъде постигнат чрез изучаване на Ведите, нито чрез интелигентност, нито чрез много слушане. Само от този, който се стреми да познае Аза, Той може да бъде постигнат. На него Азът разкрива собствената си природа.

1-II-24. Никой, който не се е въздържал от лошо поведение, чиито сетива не са обуздани, чийто ум не е съсредоточен или който не запазва спокоен ум, не може да постигне този Аз чрез знание.

1-II-25. Азът, за който и Брахмана, и Кшатрия са храна (така да се каже), а Смъртта - супа, как може човек да знае къде е Той.

1-III-1. Познаващите Брахман и онези, които разпалват петте огъня и умилюват три пъти огъня Начикета, говорят за светлина и сянка, двете, които се радват на резултатите от праведните дела, влизащи в тялото, в най-съкровенията кухня (на сърцето), върховното обиталище (на Брахман).

1-III-2. Нека можем да познаем огъня Начикета, който е мостът за жертвопринасящите, както и нетления Брахман, безстрашен, както и другия бряг за онези, които желаят да го прекосят (океана на самсара).

1-III-3. Познайте, че Азът е господар на колесницата, а тялото е колесницата. Познайте, че интелектът е колесничарят, а умът е юздите.

1-III-4. Сетивата, за които говорят, са конете; обектите в техния поглед - пътят. Когато Азът е впрегнат с ума и сетивата, мъдрите го наричат наслаждаващ се.

1-III-5. Но който е лишен от разграничение и притежава ум, който е винаги несъбран - сетивата му са неконтролируеми като свирепите коне на кочияш.

1-III-6. Но който е разграничителен и притежава ум, който е винаги събран - сетивата му са контролируеми като добрите коне на кочияш.

1-III-7. Но който е лишен от разграничаващ интелект, притежава необуздан ум и е винаги нечист, не постига тази цел, а отива в самсара.

1-III-8. Но който притежава разпознаващ интелект и сдържан ум и е винаги чист, постига целта, от която не се ражда отново.

1-III-9. Но човекът, който има разпознаващ интелект за свой водач и контролиран ум за юзди, достига края на пътя - това върховно състояние на Вишну.

1-III-10. Сетивните обекти са по-фини от сетивата, а по-фин от сетивните обекти е умът. Но интелектът е по-фин от ума и по-фин от интелекта е Махат (Хираньягарбха).

1-III-11. Непроявеното (авякта) е по-фино от Махат (Хираньягарбха) и по-фино от

непроявеното е Пуруша. Няма нищо по-фино от Пуруша. Това е краят, това е върховната цел.

1-III-12. Този Аз, скрит във всички същества, не свети. Но от виждащи с фин и насочен интелект, способни да възприемат фини обекти, Той се вижда.

1-III-13. Нека мъдрецът слее речта в ума си, слее този (ум) с интелигентния аз и интелигентния аз с Махат. (Нека тогава) слее Махат с мирния Аз.

1-III-14. Стани, събуди се и се учи, като се приближаваш до възвишените, защото този път е остър като бръснач, непроходим и труден за преминаване, казват мъдрите.

1-III-15. Чрез познаването на това, което е беззвучно, бездокосващо, безформено, нетленно, а също и безвкусно, вечно, без мирис, без начало, безкрайно, по-фино от Махат и постоянно, човек се освобождава от челюстите на смъртта.

1-III-16. Разказвайки и слушайки тази вечна история за Начикети, разказана от Смъртта, интелигентният човек постига слава в света на Брахман.

1-III-17. Който, ставайки чист, кара тази върховна тайна да бъде рецитирана пред събранието на Брахманите или по време на Шраддха, тази (церемония) му осигурява безкрайни резултати, осигурява безкрайни резултати.

2-I-1. Самосъществуващото прокле излизащите сетива. Следователно човек вижда външно, а не вътрешния Аз. Някой (който е) интелигентен, с отвърнати очи, желаещ безсмъртие, вижда вътрешния Аз.

2-I-2. Неинтелигентните се стремят към външни удоволствия; те попадат в мрежите на широко разпространената смърт. Но интелигентните, знаейки, че безсмъртието е постоянно, никога не пожелават тук обекти, които са непостоянни.

2-I-3. Чрез себе си (човек познава) форма, вкус, мирис, звук, допир и сексуална радост. Какво остава тук (непознаваемо за Аза)? Това наистина е, което

(търсиш).

2-1-4. Познавайки онова велико и всепроникващо Аз, чрез което човек вижда (обектите) както в съня, така и в будно състояние, интелигентният човек не скърби повече.

2-1-5. Който познава отблизо себе си, медоядецът, поддръжникът на жизнените ефири и господарят на миналото и бъдещето, отсега нататък няма да се защити. Това наистина е, което (търсиш).

2-1-6. Този, който възприема Първородния, който е възникнал от Тапас (Брахман) преди водите и който, влизайки в кухината на сърцето, се намира там, той възприема самия Брахман. Това наистина е това (това, което търсиш).

2-1-7. (Този, който възприема) тази Адити, която се заражда като Прана, обхващаща всички богове, която се проявява заедно с елементите и която, влизайки в кухината на сърцето, се намира там, той възприема самия Брахман. Това наистина е, което (търсиш).

2-1-8. (Жертвеният) огън, поместен в двете арани, дори когато плодът е внимателно носен от бременната жена, е подходящ да бъде почитан всеки ден от мъже, които са будни и притежават жертвоприношение. Това наистина е, което (търсиш).

2-1-9. Върху това, от което слънцето изгрява и в което залязва, са фиксирани всички богове. Никой никога не отива отвъд това. Това наистина е, което (търсиш).

2-1-10. Това, което наистина е тук, е там; това, което е там, е отново тук. Който вижда тук като различно, преминава от смърт в смърт.

2-1-11. Само чрез ума е постижимо това; тук няма никаква разлика. Който тук вижда като различен, преминава от смърт в смърт.

2-1-12. Пуруша, с размерите на палец, обитава в тялото. (Осъзнавайки Го като) Господаря на миналото и бъдещето, човек (отсега нататък) не иска да се защитава. Това наистина е, което (търсиш).

2-I-13. Пуруша с размерите на палец е като бездимен пламък и е Господарят на миналото и бъдещето. Той със сигурност съществува сега и със сигурност ще съществува утре. Това наистина е, което (търсиш).

2-I-14. Както дъждовната вода, паднала върху планински хребет, се стича по скалите, така и този, който вижда аз-овете различно, тича след тях сам.

2-I-15. Както чистата вода, излята в чиста вода, остава само същата, така и Азът на мислещия, който знае така, става, о, Гаутама.

2-II-1. Градът на неродените, чието знание е като светлината на слънцето, се състои от единадесет порти. Медитирайки върху Него, човек не скърби и, освобождавайки се (от робство), става освободен. Това наистина е, което (търсиш).

2-II-2. Като двигател (слънце), Той обитава на небето; (като въздух), Той прониква във всичко и обитава в междупространството; като огън, на земята; като гост, в домовете; Той обитава в хората; обитава в боговете; обитава в истината и обитава в пространството. Той е всичко, което е родено във водата, всичко, което е родено на земята, всичко, което е родено в жертвоприношения и всичко, което е родено в планините; Той е непроменлив и велик.

2-II-3. (Той) издига праната нагоре и хвърля апана надолу. Всички богове се покланят на Този, който е обожаван и седи по средата.

2-II-4. Когато този Аз, седнал в тялото, е откъснат и освободен от тялото, какво остава тук? Това наистина е, което (търсиш).

2-II-5. Не чрез прана, не чрез апана живее смъртният; но всички живеят чрез нещо друго, от което зависят тези двамата.

2-II-6. Ще ти опиша, о, Гаутама, този таен древен Брахман, а също и какво става с Аза след смъртта.

2-II-7. Някои джива влизат в утробата, за да приемат тела; други отиват в

неподвижното, в съответствие със своята карма и със своето знание.

2-II-8. Този Пуруша, който е буден, когато всички спят, създавайки всички ценни неща, със сигурност е чист; това е Брахман; това се нарича Безсмъртният. Всички светове са нанизани на това; никой не преминава отвъд това. Това наистина е това (това, което търсиш).

2-II-9. Точно както огънят, макар и един, след като е влязъл в света, приема отделна форма по отношение на всяка форма, така и вътрешният Аз на всички същества, макар и един, приема форма по отношение на всяка форма и е извън него.

2-II-10. Точно както вятърът, макар и един, след като е влязъл в света, приема отделна форма по отношение на всяка форма, така и вътрешният Аз на всички същества, макар и един, приема форма по отношение на всяка форма и е извън него.

2-II-11. Точно както слънцето, което е окото на целия свят, не е опетнено от външните нечистотии, видими от очите, така и вътрешният Аз на всички същества, макар и едно, не е опетнено от скърбите на света, бидейки външно.

2-II-12. Вечното щастие принадлежи на интелигентните - не на другите - които осъзнават в сърцата си Този, Който е един, управляващият и вътрешният Аз на всички същества и Който прави единната форма многообразна.

2-II-13. Който сред интелигентните осъзнава Аза във (вътрешното пространство на) сърцето като вечното сред ефемерното, съзнанието сред съзнателните, който, макар и един, раздава желаните обекти на мнозина, на него принадлежи вечният мир, а не на другите.

2-II-14. Как ще позная това неописуемо и върховно Блаженство, което те мислят за „Това“? Самосветецо ли е или свети отчетливо (правяйки Себе Си възприемаемо за интелекта), или не?

2-II-15. Там слънцето не свети, нито луната и звездите, нито тези светкавици. Как (тогава) може този огън (да свети)? Всичко свети след Него, което свети. Чрез Неговата светлина свети всичко това.

2-III-1. Това дърво пеепул с корен отгоре и клони надолу е вечно. Това (което е неговият източник) със сигурност е чисто; това е Брахман и това се нарича безсмъртно. Върху него са нанизани всички светове; никой не преминава отвъд това. Това наистина е това (това, което търсиш).

2-III-2. Цялата тази вселена, еволюирала (от Брахман), се движи в прана (в Брахман); най-страшната е като издигната гръмотевица. Тези, които знаят това

, стават безсмъртни. 2-III-3. От страх от Него огънят гори;

От страх от Него свети слънцето;

От страх от Него действат Индра и Ваю;

От страх от Него смъртта, петата, дебне по земята.

2-III-4. Ако човек можеше да знае тук преди падането на тялото, (човек става освободен); (ако не), той става годен да бъде въплътен в световите на създанията.

2-III-5. Както в огледало, така и в интелекта; както в сън, така и в света на гривите; както се вижда във водата, така и в света на Гандхарвите; както в случая със сянката и светлината, така и в света на Брахма.

2-III-6. Интелигентният човек, познавайки различната природа на сетивата, произлизащи отделно (от техните причини), както и тяхното издигане и залязване, не скърби.

2-III-7. Умът е по-фин от сетивата; по-фин от ума е интелектът; Махат (Хиранягарбха) е по-фин от интелекта; по-фин от Махат е Авякта (Непроявеният).

2-III-8. Но по-фин от Авякта е Пуруша, всепроникващ и наистина без лингам (отличителни белег), знаейки когото смъртният се освобождава и постига безсмъртие.

2-III-9. Неговата форма не стои в обсега на зрението; никой не Го вижда с око. Чрез интелекта, който обуздава ума, и чрез медитация Той се разкрива. Тези, които знаят това, стават безсмъртни.

2-III-10. Когато петте сетива на познанието са в покой заедно с ума и интелектът не е активен, това състояние те наричат най-висше.

2-III-11. Това постоянно обуздаване на сетивата те считат за йога. Тогава човек става бдителен, защото йога наистина може да възникне (в човек) и може да бъде изгубена (също).

2-III-12. Не чрез реч, не чрез ума, не чрез окото може да бъде постигнато. Освен в случая на този, който казва: „То съществува“, как може да бъде познато на някой друг?

2-III-13. Азът трябва да бъде схванат като съществуващ и също така такъв, какъвто е наистина. От тези два (аспекта), на този, който знае, че То съществува, се разкрива истинската Му природа.

2-III-14. Когато всички копнежи, които са в сърцето, изчезнат, тогава смъртният става безсмъртен и достига Брахман тук.

2-III-15. Когато всички възли на сърцето бъдат разсечени тук, тогава смъртният става безсмъртен. Само това е инструкцията.

2-III-16. Има сто и един нерва на сърцето. От тях човек излиза, пронизвайки главата. Изминавайки през нея, човек постига безсмъртие; останалите служат за заминаване по различни начини.

2-III-17. Пуруша с размерите на палец, вътрешният Аз, винаги се намира в сърцето на всички живи същества. Човек трябва с постоянство да Го отдели от собственото си тяло като стъбло от тревата Мунджа. Човек трябва да Го познава като чист и безсмъртен; човек трябва да Го познава като чист и безсмъртен.

2-III-18. Тогава Начикетас, след като е придобил това знание, дадено от

Смъртта, както и инструкциите за Йога в цялост, е постигнал Брахман, като е станал безстрастен и безсмъртен. Така става и всеки друг, който познава вътрешния Аз по този начин.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно (като освети природата на знанието).

Нека Той ни подкрепи и двамата (като осигури плодовете на знанието).

Нека заедно постигнем силата (на знанието).

Нека това, което научаваме, ни просветли.

Нека не се мразим един друг.

Ом! Мир! Мир! Мир!

Тук завършва Катхопанишада, както се съдържа в Кришна Яджур Веда.

Публикувано | Променено на 28 юни 2018 г.

Онлайн книги

Аз

Бхагавад Гита

Брахма Сутра

Упанишади

Ведите

Ведически химни

Рамаянам

II

Ади Шанкара

Шри Рамакришна

Шри Сарада Деви

Свами Вивекананда

Рамана Махарши

Свами Рамдас

Канчи Маха Периява

Джиду Кришнамурти [JK]

Нисаргадата Махарадж

III

Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други

IV

Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри

V

Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

[Духовен магазин Celextel](#)

[Магазин за електронна музика Celextel](#)

[Духовна библиотека Vedanta](#)

[Библиотека Vedanta Shastras](#)

„Всяко чакане е безполезно. Да разчитаме на времето за решаване на проблемите си е самозаблуда. Бъдещето, оставено на себе си, просто повтаря миналото. Промяната може да се случи само сега, никога в бъдещето.“

„С кристална яснота вижте необходимостта от промяна. Това е всичко.“

„Всяко преживяване е илюзорно, ограничено и временно. Не очаквайте нищо от преживяването. Самото осъзнаване не е преживяване, въпреки че може да доведе до ново измерение на преживяванията. И все пак новите преживявания, колкото и интересни да са, не са по-реални от старите. Определено осъзнаването не е ново преживяване. То е откриването на вечния фактор във всяко преживяване. Именно осъзнаването прави преживяването възможно. Точно както във всички цветове светлината е безцветният фактор, така и във всяко преживяване присъства осъзнаването, но то не е преживяване.“

„Осъзнаването е винаги там. Не е необходимо да се осъзнава. Отворете капака на ума и той ще бъде зает от светлина.“

Шри Нисаргадата Махарадж

Аз Съм Това

Отказ от отговорност: **Celextel** създаде тази **Веданта духовна библиотека** с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.

Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.

Авторско право © 2002-2025 **Celextel Enterprises Pvt. Ltd.** Всички права запазени.

Тема за иновации от [Cagintrane1](#) ** [Задвижвано от GetSimple](#)

